

Sygn. akt V KK 204/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Katarzyna Wępa

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Andrzeja Pogorzelskiego,
w sprawie **M. O.**

skazanego z art. 59 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu
narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 91 § 1 kk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 24 września 2019 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 13 maja 2014 r., sygn. akt VII Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 21 stycznia 2014 r., sygn. akt II K (...),

**I. na podstawie art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok
w zakresie w jakim utrzymano w mocy rozstrzygnięcia co do kary
w odniesieniu do czynów opisanych w pkt III - V aktu oskarżenia
(pkt 3 wyroku sądu I instancji) oraz utrzymany w tej części w**

mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z. i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania temu sądowi;

II. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

III. zwalnia skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 stycznia 2014 r., w sprawie sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w Z. orzekł wobec oskarżonego M. O. jak poniżej:

- „1. oskarżonego M. O. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w wyżej punkcie I części wstępnej wyroku po ustaleniu, iż oskarżony w dniu 13 grudnia 2003 w Z. uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w postaci 34,3 g brutto marihuany, to jest uznaje go za winnego popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku *„O przeciwdziałaniu narkomanii* i za to na podstawie art. 56 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku *„O przeciwdziałaniu narkomanii*” skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. oskarżonego M. O. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku po ustaleniu, iż oskarżony w 2003 roku w Z., w woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił. S. środki odurzające w postaci marihuany w ilości co najmniej 14 gram o łącznej wartości 420,00 złotych, 10 sztuk tabletek ekstazy o wartości 100,00 złotych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, to jest uznaje go za winnego popełnienie przestępstwa art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku *„O przeciwdziałaniu narkomanii*” w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku *„O przeciwdziałaniu narkomanii*” w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
3. oskarżonego M. O. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punkcie III do V części wstępnej wyroku po ustaleniu, że czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku *„O przeciwdziałaniu narkomanii* w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w z art. 91 § 1 k.k. i za to na

- podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „O przeciwdziałaniu narkomanii” w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w z art. 91 § 1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 3 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
4. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. opisane wyżej wobec oskarżonego M. O. w punktach 1-3 kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną orzeka karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
5. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. O. przepadek korzyści osiągniętych z popełnionego przestępstwa poprzez zapłatę na rzecz Skarbu Państwa kwoty 1.830 (jeden tysiąc osiemset trzydzieści) złotych;
6. na podstawie art. 70 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „O przeciwdziałaniu narkomanii” orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci jednego worka foliowego z zawartością marihuany o wadze brutto 34,3 grama, opisanego szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych numer (...) pozycja 1, karta 55 akt;
7. oskarżonego M. O. uniewinnia od popełnienia czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku, a kosztami postępowania w zakresie tego czynu obciąża Skarb Państwa”.

Wyrok zawierał także rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Apelacje od tego wyroku zostały wywiedzione przez oskarżonego oraz jego obrońcę, którzy zaskarżyli w całości w zakresie, w którym skazany został uznany za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów.

Po rozpoznaniu tych apelacji, Sąd Okręgowy w Z., wyrokiem z dnia 13 maja 2014 r. w sprawie sygn. akt VII Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W dniu 24 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Z. na podstawie art. 105 § 1 i 3 k.p.k. sprostował oczywistą omyłkę pisarską w wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 21 stycznia 2014 r. w sprawie II K (...) poprzez wpisanie w punkcie 3 części dyspozytywnej tego wyroku zapisu słownego cyfry 3 jako „trzech” w miejsce „pięciu”. Postanowienie to nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się.

Od wyroku sądu odwoławczego kasację wniósł obrońca skazanego, który zaskarżył wyrok w całości i postawił w kasacji zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku naruszenia przepisów art. 366

§ 1 k.p.k. oraz art. 5 § 2 k.p.k. (zarzuty te były już w apelacji), postulując uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku sądu I instancji oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

W pisemnym stanowisku prokurator Prokuratury Rejonowej w Z. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jako oczywiście bezzasadna podlegała oddaleniu w trybie z art. 535 § 3 k.p.k. i uzasadnienie w tym zakresie, zgodnie z zapisem protokołu z rozprawy, nie zostanie sporządzone nawet na wniosek. Natomiast Sąd Najwyższy orzekł poza granicami zarzutów kasacji (zarzutów skierowanych zresztą pod adresem sądu I instancji), a to z uwagi na ujawnienie się uchybienia z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. (art. 536 k.p.k.). W punkcie trzecim wyroku sądu I instancji znalazł się bowiem zapis o wymierzeniu oskarżonemu za ciąg przestępstw obejmujący czyny z pkt III do V aktu oskarżenia – w oparciu o przepis art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 91 § 1 k.k. – kary w postaci: „1 (jednego) roku i **3 (pięciu)** miesięcy pozbawienia wolności.” Rozbieżność w takim zapisie nie mogła zostać usunięta w trybie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej, albowiem w oparciu o wskazaną podstawę prawną wymierzenia kary, mogła zostać wymierzona zarówno kara roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, jak i kara roku i 5 miesięcy (por. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 28 czerwca 2018 r. I KZP 2/18, OSKNW 2018, z. 8, poz. 54). W takiej zaś sytuacji ten tryb nie może powodować ingerencji w merytoryczną treść wyroku a wydane postanowienie w trybie art. 105 § 1 k.p.k. musi być traktowane jako nieskuteczne procesowo (por. np. wyroki SN: z dnia 3 czerwca 2015 r., III KK 79/15, OSNKKW 2015, z. 10, poz. 87; por. także wyroki SN: z dnia 22 października 2015 r., V KK 171/15; z dnia 13 grudnia 2017 r., II KK 341/17). Podkreślić trzeba, że tryb sprostowania nie mógłby być stosowany również wtedy, gdyby wyjaśnienia co do kary orzeczonej znalazły się w uzasadnieniu wyroku, albowiem ten dokument nie może „tłumaczyć” rozbieżnych zapisów wyroku (wyrok SN z dnia 11 kwietnia 2013 r., II KK 217/12). W niniejszej sprawie jednak także w uzasadnieniu wyroku znalazł się zapis słowny i cyfrowy rozbieżny w zakresie orzeczonej kary za czyny z pkt III-V.

Mając na uwadze, że wyrok w pkt 3 zawiera rozstrzygnięcie w zakresie kary uniemożliwiającej jej wykonanie, konieczne stało się uchylenie wyroku sądu II instancji w tym zakresie, a także wyroku sądu I instancji w tej części – to jest co do kary, i przekazanie sprawy w tym zakresie temu sądowi celem orzeczenia właściwej kary. Jest oczywiste, że konsekwencją uchylenia wyroku w tym zakresie jest również uchylenie z mocy prawa orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności (pkt 4 wyroku) oraz orzeczenia, na podstawie art. 45 § 1 k.k., środka karnego w postaci przepadku korzyści osiągniętych z przestępstwa, skoro określona w tym punkcie kwota jest następstwem zsumowania także korzyści wskazanych w czynach z pkt III, IV i V.

Mając to wszystko na względzie należało orzec jak w wyroku.